Laboratorium nr 11 MOwNiT – Optymalizacja

1. Treść zadań

1.1. Zadanie pierwsze

Wyznacz punkty krytyczne każdej z poniższych funkcji. Scharakteryzuj każdy znaleziony punkt jako minimum, maksimum lub punkt siodłowy. Dla każdej funkcji zbadaj, czy posiada minimum globalne lub maksimum globalne na zbiorze $\mathbb{R}^2$.

$$f_1(x,y) = x^2 - 4xy + y^2$$

$$f_2(x,y) = x^4 - 4xy + y^4$$

$$f_3(x,y) = 2x^3 - 3x^2 - 6xy(x - y - 1)$$

$$f_4(x,y) = (x - y)^4 + x^2 - y^2 - 2x + 2y + 1$$

1.2. Zadanie drugie

Należy wyznaczyć najkrótsza ścieżkę robota pomiędzy dwoma punktami x(0) i x(n). Problemem są przeszkody usytuowane na trasie robota, których należy unikać. Zadanie polega na minimalizacji funkcja kosztu, która sprowadza problem nieliniowej optymalizacji z ograniczeniami do problemu nieograniczonej optymalizacji. Macierz $X \in R^{(n+1) \times 2}$ opisuje sciezke złozona z n+1 punktów $x^{(0)}$; $x^{(1)}$; $x^{(2)}$; ... $x^{(n)}$. Kazdy punkt posiada 2 współrzedne, $x^{(i)} \in R^2$. Punkty początkowy i końcowy ścieżki, $x^{(0)}$ i $x^{(n)}$, sa ustalone.

Punkty z przeszkodami (punkty o 2 współrzędnych), r(i) dane są w macierzy przeszkód $R \in \mathbb{R}^{k \times 2}$.

W celu optymalizacji ścieżki robota należy użyć metody największego spadku. Funkcja celu użyta do optymalizacji $F(x^{(0)}; x^{(1)}; x^{(2)}; ... x^{(n)})$ zdefiniowana jest jako:

$$F(x^{(0)}; x^{(1)}; x^{(2)}; \dots x^{(n)}) = \lambda_1 \sum_{i=0}^{n} \sum_{j=1}^{k} \frac{1}{\varepsilon + ||x^{(i)} - r^{(j)}||_2^2} + \lambda_2 \sum_{i=0}^{n-1} ||x^{(i+1)} - x^{(i)}||_2^2$$

Symbole użyte we wzorze maja następujące znaczenie:

- Stałe λ_1 i λ_2 okreslaja wpływ każdego członu wyrażenia na wartość F(X).
  - $-\ \lambda_1$ określa wagę składnika zapobiegającego zbytniemu zblizaniu sie do przeszkody
  - λ_2 określa wagę składnika zapobiegającego tworzeniu bardzo długich ścieżek
- n jest liczba odcinków, a n + 1 liczba punktów na trasie robota
- k jest liczba przeszkód, których robot musi unikać
- Dodanie ε w mianowniku zapobiega dzieleniu przez zero.
- (a) Wyprowadź wyrażenie na gradient ∇F funkcji celu F względem $x^{(i)}$
- (b) Opisz matematycznie i zaimplementuj kroki algorytmu największego spadku z przeszukiwaniem liniowym, który służy do minimalizacji funkcji celu F. Do przeszukiwania liniowego (ang. line search) użyj metody złotego podziału (ang. golden section search). W tym celu załóż, ze F jest unimodalna (w rzeczywistości tak nie jest) i ze można ustalić początkowy przedział, w którym znajduje się minimum.
- (c) Znajdź najkrótszą ścieżkę robota przy użyciu algorytmu zaimplementowanego w poprzednim punkcie.

Przyjmij następujące wartości parametrów:

$$n=20, k=50$$
  $x^{(0)}=[0,0], x^{(n)}=[20,20]$ $r^{(i)}\sim U(0,20)\,x\,U(0,20)$ $\lambda_1=\,\lambda_2=1$ $\varepsilon=10^{-13}$ Liczba iteracji = 400

Ponieważ nie chcemy zmieniać położenia punktu początkowego i końcowego, $x^{(0)}, \dots, x^{(n)}$ wyzeruj gradient funkcji F wzgledem tym punktów. Obliczenia przeprowadź dla 5 różnych losowych inicjalizacji punktów wewnątrz ścieżki $x^{(0)}; x^{(1)}; x^{(2)}; \dots x^{(n)}$.

Narysuj przykładowy wykres wartości funkcji F w zależności od iteracji.

2. Rozwiązanie zadań:

2.1. Implementacja zadania pierwszego:

2.1.1. Implementacja funkcji

```
def function 1(x,y):
    return x ** 2 - 4 * x * y + y ** 2

def function 2(x,y):
    return x ** 4 - 4 * x * y + y ** 4

def function 3(x,y):
    return 2 * x ** 3 - 3 * x ** 2 - 6 * x * y * (x - y - 1)

def function 4(x,y):
    return (x - y) ** 4 + x ** 2 - y ** 2 - 2 * x + 2 * y + 1
```

2.1.2. Obliczenia gradientów kolejnych funkcji

2.1.3. Obliczanie punktów krytycznych

```
critical_points = {
    "f1" : np.array([(0, 0)]),
    "f2" : np.array([(-1, -1), (0, 0), (1, 1)]),
    "f3" : np.array([(0, 0), (0, -1), (1, 0), (-1, -1)]),
    "f4" : np.array([(1, 1)]),
}
```

2.1.4. Obliczanie hesjanów dla poszczególnych funkcji

2.1.5. Funkcja kwalifikująca punkty krytyczne

2.1.6. Charakterystyka punktów krytycznych

```
critical_points_characteristics_all()
```

2.2. Implementacja zadania drugiego:

2.2.1. Funkcja gradientów

```
def gradient(X, R, lambda1, lambda2, epsilon):
    grad = np.zeros_like(X)
    n = X.shape[0] - 1
    k = R.shape[0]

for i in range(1, n):
    for j in range(k):
        d_ij = np.linalg.norm(X[i] - R[j]) ** 2
        grad[i] += lambda1 * (-2 * (X[i] - R[j]) / (epsilon + d_ij) ** 2)

    grad[i] += lambda2 * (2 * (X[i] - X[i-1]) - 2 * (X[i+1] - X[i]))

return grad
```

2.2.2. Metoda złotego podziału

```
def golden section search(f, a, b, tol=1e-5):
    gr = (np.sqrt(5) + 1) / 2
    c = b - (b - a) / gr
    d = a + (b - a) / gr
    while abs(c - d) > tol:
        if f(c) < f(d):
            b = d
        else:
            a = c
            c = b - (b - a) / gr
        d = a + (b - a) / gr
    return (b + a) / 2</pre>
```

2.2.3. F(x)

2.2.4. Przeszukiwanie liniowe

```
def line_search(X, dX, R, lambda1, lambda2, epsilon):
    def f(alpha):
        return objective(X - alpha * dX, R, lambda1, lambda2, epsilon)
    return golden_section_search(f, 0, 1)
```

2.2.5. Algorytm największego spadku gradientu

```
def gradient_descent(X, R, lambda1, lambda2, epsilon, max_iter):
    F_values = []

for _ in range(max_iter):
    # Obliczam gradient
    grad = gradient(X, R, lambda1, lambda2, epsilon)

# Zretuje gradient na poczatku i na koncu aby nie zmieniac polozenia punktu poczatkowego oraz koncoweg
    grad[0] = grad[-1] = 0

# Obliczam wspolczynnik przesukiwaniem liniowym uzywajac metody zlotego podzialu
    alpha = line_search(X, grad, R, lambda1, lambda2, epsilon)

# Przesuniecie robota
    X -= alpha * grad

# Dodanie wartosci pola na ktore poruszyl sie robot
    F_values.append(objective(X, R, lambda1, lambda2, epsilon))

return X, F_values
```

2.2.6. Poszczególne parametry

```
n = 20
k = 50
x0 = np.array([0, 0])
xn = np.array([20, 20])
np.random.seed(0)
R = np.random.uniform(0, 20, (k, 2))
lambda1, lambda2 = 1, 1
eps = 1e-13

X = np.zeros((n + 1, 2))
X[0] = x0
X[-1] = xn
```

2.2.7. Wykonanie algorytmu dla 5 różnych iteracji

```
for _ in range(5):
    # Losvie wspolrzedne X
    X[1:-1] = np.random.uniform(0, 20, (n-1, 2))

# Stosuje algoritym najwiekszego spadku gradientu, aby robot znalazl wlasciwa grode dla 400 iteracii
    X_opt, F_values = gradient_descent(X, R, lambda1, lambda2, eps, 400)

# Pierwszy wykres - pokazujacy zmiane wartosc funkcii F w zaleznosci od iteracii
    plt.plot(F_values)
    plt.xlabel('Iteracia')
    plt.ylabel('Nartości funkcii F')
    plt.title('Zmiana wartości funkcii F w zależności od iteracii')
    plt.yscale('log')
    plt.show()

# Drugi wykres - pokazujacy sciezke naszego robota
    plt.plot(X_opt[:, 0], X_opt[:, 1], 'o-', label='ścieżka')
    plt.scatter(R[:, 0], R[:, 1], c='r', manker='x', label='frzeszkody')
    plt.legend()
    plt.title('Ścieżka robota')
    plt.show()
```

3. Tabele

3.1. Tabela dla zadania pierwszego dla kwalifikacji puntków

Nr. funkcji	Punkty siodłowe	Punkty maksymalne	Punkty minimalne
1	(0,0)	_	_
2	(0,0)	_	(-1,-1),(1,1)
3	(0,0),(0,-1)	(-1, -1)	(1,0)
4	(1.0,1.0)	_	_

Tabela 1. Tabela opisująca kwalifikacje punktów

3.2. Tabela pokazująca ostatnie zmiany wartości funkcji F w zależności od iteracji

Numer iteracji	Ostatnia zmiana wartości funkcji F	
1	77.54	
2	74.40	
3	75.82	
4	75.57	
5	75.98	

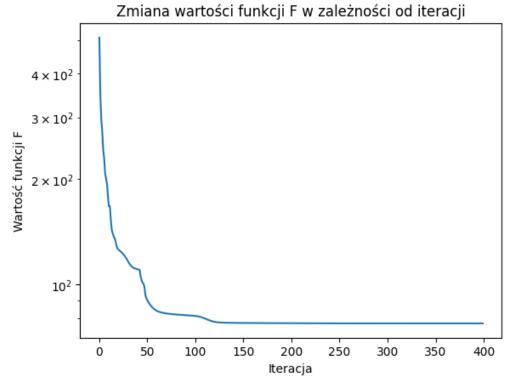
Tabela 2. Tabela opisująca ostatnie zmiany wartości funkcji F w zależności od iteracji

4. Wykresy

4.1. Wykresy dla zadania drugiego

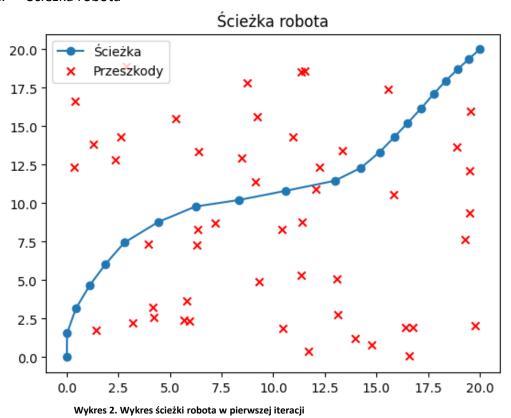
4.1.1. Pierwsza iteracja

4.1.1.1. Zmiana wartości funkcji F w zależności od iteracji

Wykres 1. Wykres zmiany wartości funkcji F w zależności od pierwszej iteracji

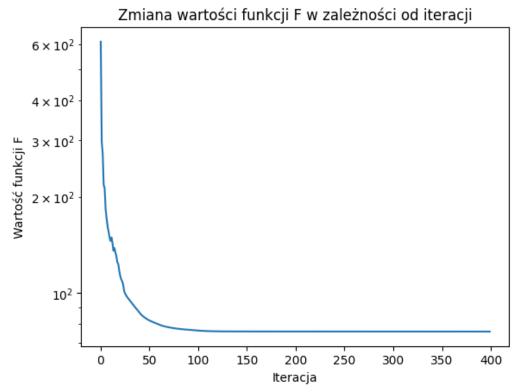
4.1.1.2. Ścieżka robota

8

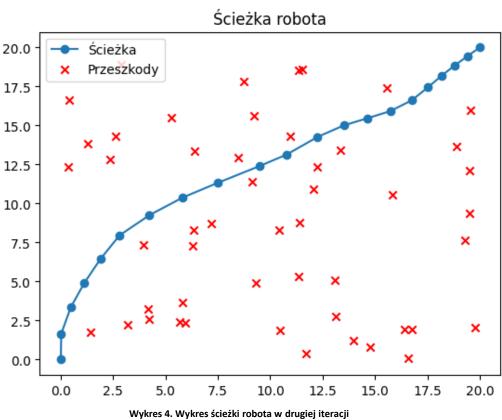
4.1.2. Druga iteracja

4.1.2.1. Zmiana wartości funkcji F w zależności od iteracji

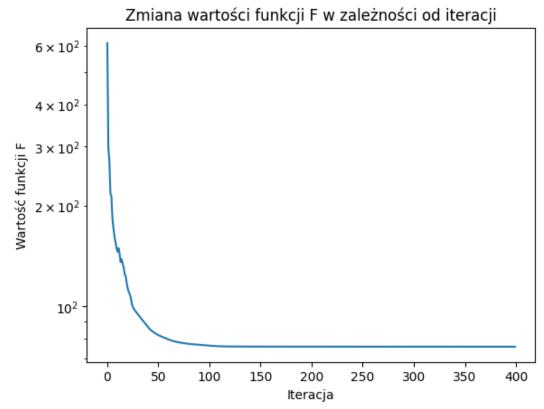
Wykres 3. Wykres zmiany wartości funkcji F w zależności od drugiej iteracji

4.1.2.2. Ścieżka robota

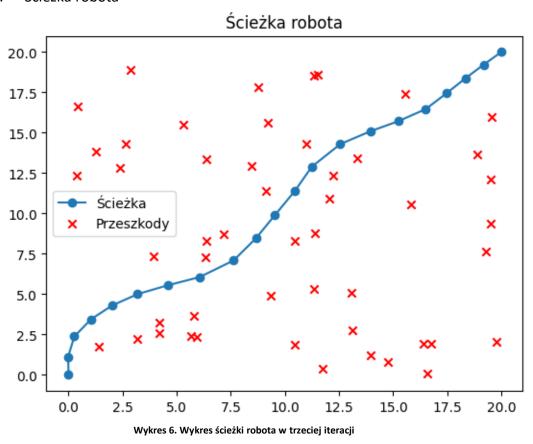
4.1.3. Trzecia iteracja

4.1.3.1. Zmiana wartości funkcji F w zależności od iteracji

Wykres 5. Wykres zmiany wartości funkcji F w zależności od trzeciej iteracji

4.1.3.2. Ścieżka robota

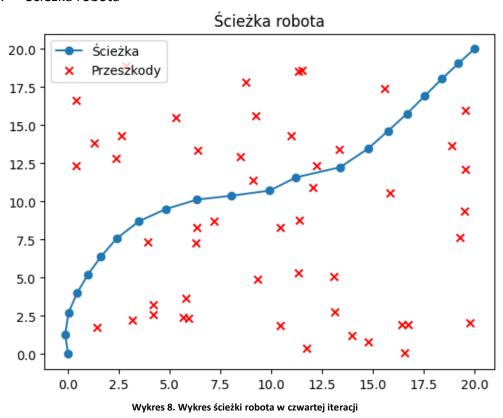
4.1.4. Czwarta iteracja

4.1.4.1. Zmiana wartości funkcji F w zależności od iteracji

Zmiana wartości funkcji F w zależności od iteracji 6×10^{2} 4×10^2 Wartość funkcji F 3×10^{2} 2×10^2 10² 150 200 250 400 50 100 300 350 0 Iteracja

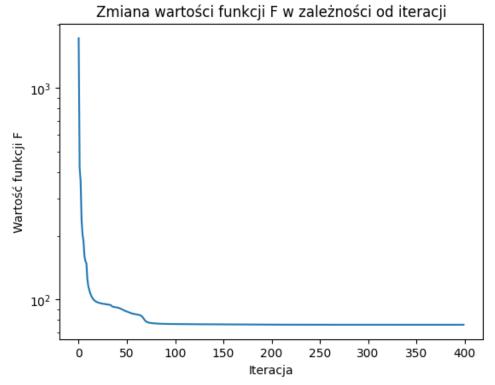
Wykres 7. Wykres zmiany wartości funkcji F w zależności od czwartej iteracji

4.1.4.2. Ścieżka robota

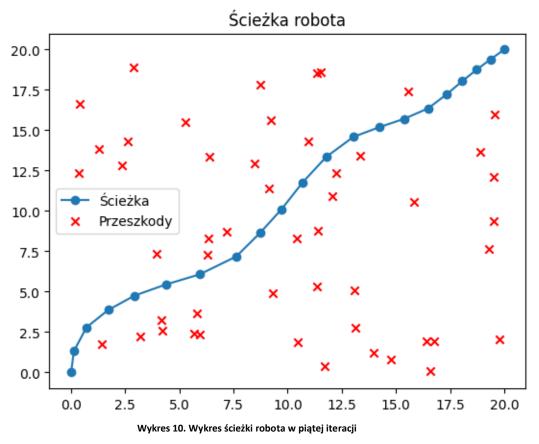
4.1.5. Piąta iteracja

4.1.5.1. Zmiana wartości funkcji F w zależności od iteracji

Wykres 9. Wykres zmiany wartości funkcji F w zależności od piątej iteracji

4.1.5.2. Ścieżka robota

5. Wnioski

Metoda największego spadku wzdłuż gradientu okazała się skuteczna w nawigacji robota w środowisku z przeszkodami. Robot był w stanie znaleźć bezkolizyjną ścieżkę, minimalizując odległość do celu przy jednoczesnym omijaniu przeszkód, ale jednak, poruszamy się bardzo blisko przeszkód co przy nie których wypadkach może być niebezpieczne, kiedy chodzi o robota, który ma je unikać a on się bardzo blisko nich porusza.

Dzięki wykorzystaniu gradientu potencjału, robot dynamicznie dostosowywał swoją trasę w czasie rzeczywistym. Pozwoliło to na elastyczne reagowanie na zmieniające się warunki otoczenia oraz na skuteczne omijanie przeszkód.

Algorytm gradientu jest relatywnie mało wymagający obliczeniowo, co czyni go odpowiednim do zastosowań w czasie rzeczywistym. Robot był w stanie przetwarzać dane sensoryczne i aktualizować swoją trasę na bieżąco bez znaczących opóźnień.

Główne ograniczenie metody największego spadku wzdłuż gradientu polega na możliwości utkwienia w lokalnych minimach. W takich sytuacjach robot może nie znaleźć globalnie optymalnej trasy do celu, szczególnie w bardziej złożonych środowiskach z wieloma przeszkodami.

Podsumowując, metoda największego spadku wzdłuż gradientu jest efektywnym narzędziem do nawigacji robota w środowisku z przeszkodami, oferując zarówno prostotę implementacji, jak i dobrą wydajność w czasie rzeczywistym. Jednakże, jej skuteczność może być zwiększona poprzez integrację z innymi technikami optymalizacji, aby lepiej radzić sobie z lokalnymi minimami i bardziej złożonymi scenariuszami nawigacyjnymi.

6. Bibliografia

Wykład MOwNiT - prowadzony przez dr. Inż. K. Rycerz Prezentacje – dr. Inż. M. Kuta

7. Dodatkowe informacje

Rozwiązania obu zadań znajdują się odpowiednio w plikach ex1.ipynb oraz ex2.ipynb